Súd:	Okresný súd Humenné
Spisová značka:	7Csp/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8318203071
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jana Jančíková
ECLI:	ECLI:SK:OSHE:2018:8318203071.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Jančíkovou v spore žalobcu: Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanému: Y. J., L.. XX.X.XXXX, J. K. Y. XXX/X, XXX XX C. v právnej veci o zaplatenie sumy 874,37 EUR s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 482,32 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 30.10.2015 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dni od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Súd žalobcovi vo vzťahu k žalovanému p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 10,32% s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa XX.X.XXXX podal na tunajšom súde žalobu, ktorou žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu dlžnú istinu vo výške 874,37 EUR, dlžné úroky z istiny vo výške 865,18 EUR, zmluvný úrok vo výške 25,50 % ročne zo sumy 874,37 EUR od 01.7.2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 874,37 EUR od 1.7.2018 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 29,65 EUR a na náhradu trov konania.

Podanie žaloby žalobca odôvodnil tým, že dňa XX.X.XXXX uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a jej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úver, Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov žalobcu. Žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito podmienkami oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky v sume 1.000,-EUR. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvy a zmluvných podmienok.

Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, žalobca v zmysle § 565 ods. 9 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 26.10.2013 úver za predčasne splatný. Žalovaný po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru neuhradil žalobcovi dlžnú sumu a to ani len sčasti.

2. Na preukázanie skutočností tvrdených v žalobe žalobca predložil Obchodné podmienky pre úver - dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva účinné od 10.6.2013, Všeobecné obchodné

podmienky účinné od 15.07.2013, Sadzobník poplatkov platný od 10.08.2013, Aktuálny stav úveru ku dňu XX.X.XXXX, Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa XX.XX.XXXX, Podací hárok č. R. zo dňa podania X.XX.XXXX, Zmluva o úvere - dostupná pôžička č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa XX.XX.XXXX s doručenkou o prevzatí zásielky dňa XX.XX.XXXX.

3. Podľa ust. § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd doručoval žalovanému žalobu s prílohami, poučenie o procesných právach a povinnostiach, uznesenie - výzva na vyjadrenie k žalobe, ktoré listiny si žalovaný prevzal dňa XX.X.XXXX. Žalovaný sa v danej právnej veci nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel a ani nerozporoval obsah listín predložených žalobcom.

4. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších noviel (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

5. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa a ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. V danom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 874,37 EUR s prísl. S poukazom k uvedenému súd dňa 27.11.2019 v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 CSP vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu od 24.10.2018 do 26.11.2018.

8. Súd sa oboznámil so žalobou, s priloženými listinami - Zmluva o úvere - dostupná pôžička č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, Obchodné podmienky pre úver - dostupná pôžička, dostupná pôžička, šikovná rezerva účinné od 10.6.2013, Všeobecné obchodné podmienky účinné od 15.07.2013, Sadzobník poplatkov platný od 10.08.2013, Aktuálny stav úveru ku dňu 10.6.2018, Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa XX.XX.XXXX, Podací hárok č. R. zo dňa podania X.XX.XXXX, Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa XX.XX.XXXX s doručenkou o prevzatí zásielky dňa XX.XX.XXXX, výpisom z kalkulačky pre výpočet RPMN a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Skutkový stav

9. Žalobca ako banka a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa XX.X.XXXX Zmluvu o úvere - dostupná pôžička č. XXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000,- EUR. Výška úrokovej sadzby bola 25,50% ročne. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 72 mesačných splátkach vo výške 28,- EUR. Splatnosť prvej splátky bola do XX.X.XXXX, dátum ďalšej platby k 25. dňu v mesiaci s dátumom konečnej splatnosti úveru XX.XX.XXXX. Výška RPMN žalobcu bola 32,08%, priemerná RPMN na trhu bola 25,21%. Celková výška nákladov bola 989,85 EUR.

10. Podľa bodu 3. zmluvy odseku 1 Zmluvou o úvere vzniká poštovke záväzok poskytnúť klientovi peňažné prostriedky za splnenia podmienok stanovených žalobcom do výšky uvedenej v zmluve. Poštovka poskytne klientovi peňažné prostriedky vo výške schváleného úveru zníženého o poplatok za spracovanie úveru podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov poštovky. Poskytnutím prostriedkov zo zmluvy o úvere vzniká klientovi záväzok tieto peňažné prostriedky tvoriace pohľadávku poštovky vrátiť a plniť ostatné povinnosti v zmysle Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička. V odseku 2 tohto bodu zmluvy klient svojim podpisom vyhlasuje, že pohľadávku poštovky bude splácať mesačne anuitným spôsobom formou inkasa z účtu vedeného v poštovke špecifikovaného v bode 3.1 zmluvy alebo bezhotovostným prevodom na ťarchu účtu vedeného v inej banke v prospech úverového účtu klienta v periodicite a termíne uvedenom v článku 3 zmluvy.

11. Podľa bodu 5. zmluvy odseku 1 Zmluvou o úvere právne vzťahy neupravené zmluvou sa riadia OP, VOP, Sadzobníkom poplatkov, Oznámením o úrokových sadzbách, príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Klient sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva, ktorý je k dispozícii na obchodnom mieste poštovky. Klient svojim podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi.

12. Podľa článku 2., bod. 2.1. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička klient navrhuje uzavretie ZoÚ podľa ust. § 497 a nasl. ObZ. Na uzavretie ZoÚ nie je právny nárok. Ak poštovka odmietne uzavretie ZoÚ s Klientom na základe overenia v príslušných databázach s cieľom posúdenia jeho schopnosti splácať úver, informuje Klienta o výsledku tohto nahliadnutia a oznámi mu informácie o použitej databáze.

Podľa článku 4., bod. 4.1., Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička klient má povinnosť platiť za poskytnutý úver banke úroky v zmysle akruálneho Oznámenia o úrokových sadzbách. Údaj o výpočte rečnej percentuálnej miery nákladov v zmysle ZoÚ obsahuje Formulár.

Podľa článku 5., bod. 5.3. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička splátky sú splatné dňom uvedeným v ZoÚ, pričom platí, že sú splatené okamihom ich pripísania na účet poštovky. Klient platí splátku v zmluvne dohodnutej výške. V prípade, ak Klient zašle sumu splátky presahujúcu zmluvnú splátku bez toho, aby informoval poštovku a dohodol sa s ňou o skutočnostiach v zmysle bodu 6.1. týchto OP, takéto konanie sa považuje za predplatenú splátku, a nie za čiastočné alebo úplne predčasné splatenie, ak poštovka neurčí inak. Ak pri úmrtí alebo invalidite Klienta Poisťovňa uhradí poistné plnenie, nejde o predplatenú splátku v zmysle tohto bodu.

Podľa článku 5., bod. 5.6. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička platby od Klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] poplatky podľa Sadzobníka poplatkov [2] úrok z omeškania [3] úrok z úveru [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia.

Podľa článku 6., bod. 6.2. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička, ak Klient je v omeškaní s platením čo i len jednej Splátky v plnej, resp. čiastočnej výške, alebo poskytol poštovke nepravdivé údaje o svojej osobe, resp. o Spoludlžníkovi [napr. v predložených dokladoch, formulári ZoÚ], alebo v majetkových pomeroch Klienta alebo Spoludlžníka nastala podstatná zmena, ktorá môže negatívne ohroziť schopnosť splatiť pohľadávku banky vyplývajúcu zo ZoÚ, alebo na majetok Klienta/Spoludlžníka bol vyhlásený konkurz alebo exekúcia, alebo Klient zomrel, je poštovka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.

Podľa článku 6., bod. 6.4. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2. OP, poštovka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení o úrokových sadzbách, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči poštovke.

Podľa článku 6., bod. 6.5. Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička, klient je povinný zaplatiť poštovke i príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov, spojené s upomínaním Klienta v zmysle Sadzobníka poplatkov a nákladov poštovky vynaložených na úhrady poistného podľa čl. 11 OP.

13. Podľa Sadzobníka poplatkov Poštovej banky, a. s., výška poplatku za splátku úveru v hotovosti je 0,76 EUR, výška poplatku za 1. Upomienku je 9,96 EUR, výška poplatku za 2. Upomienku je 24,90 EUR, výška poplatku za výzvu na splatenie úveru je 3,32 EUR.

14. Podľa článku 4.3.1 Všeobecných obchodných podmienok poštovka doručuje informácie alebo dokumenty klientovi osobne, alebo kuriérskou službou, alebo poštou, alebo inými prostriedkami diaľkovej

komunikácie, alebo kontaktnými kanálmi na posedne známe kontaktné údaje klienta, pokiaľ sa poštovka a klient nedohodli inak.

Podľa článku 4.3.3 Všeobecných obchodných podmienok povinnosť poštovky doručiť dokument alebo oznámiť informáciu je splnená je splnená uverejnením a/alebo odoslaním dokumentu alebo informácie, bez ohľadu na to, či bude klientovi dokument alebo informácia doručený/á.

Podľa článku 4.3.6 Všeobecných obchodných podmienok pri doručovaní poštovou zásielkou na adresu v SR sa informácie a dokumenty považujú za doručené tretí deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší okamih doručenia. To platí, aj keď sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo sa zásielka vráti ako nedoručená.

15. Žalobca upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 09.10.2015 oznámil žalovanému, že ku dňu 08.10.2015 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako o 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 242,15 EUR, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 216,- EUR a poplatkov vo výške 26,15 EUR a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň upozornil žalovaného, že v prípade, ak nedôjde k úhrade tejto sumy, je banka oprávnená využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení zmluvy o úvere a obchodných podmienok a žiadať od žalovaného úhradu celej úverovej pohľadávky. Z podacieho hárka č. R. súd zistil, že táto výzva bola odoslaná žalovanej dňa X.XX.XXXX poštovou prepravou doporučeným listom druhej triedy.

16. Vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa XX.XX.XXXX žalobca žalovanému oznámil, že nakoľko svojim konaním podstatne porušil ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, stáva sa jeho úverová pohľadávka k XX.XX.XXXX predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy, ktorú banka evidovala k tomuto dňu, bola nasledujúca:
dlžná istina - 874,37 EUR
úrok - 149,34 EUR
poplatky za upomienky - 29,65 EUR
poistné - 9,70
Spolu dlžná suma bola 1.053,36 EUR. Zároveň žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Žalovaný si výzvu prevzal dňa XX.XX.XXXX.

17. Z aktuálneho stavu úveru žalovaného ku dňu XX.XX.XXXX vyplýva, že poskytnutá výška úveru bola 1.000,- EUR, vyčerpaných bolo 1.000,- EUR, splatených 125,63 EUR, mimoriadne splatené 0,- EUR, možnosť čerpať 0,- EUR, nedočerpané 0,- EUR, celková istina 874,37 EUR a čakajúce úhrady 0,- EUR. Z tohto výpisu z časti „Zaplatené splátky“ súd zistil, že žalovaný v období od 18.9.2013 do 23.03.2015 uhradil žalobcovi spolu sumu 482,32 EUR.

18. Z tejto listiny tiež súd zistil, že žalobca účtoval žalovanému poplatky a to
- za druhú upomienku na úverovom účte vo výške 25,- EUR
- popl. za upozornenie pred výzvou vo výške 1,15 EUR
- za výzvu na splatenie úveru a príslušenstvom vo výške 3,50 EUR,
spolu vo výške 29,65 EUR, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje.

19. Časť listiny Aktuálny stav úveru na str. 1. „Pohľ - účet - úroky“ eviduje výšku zmluvných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených za jednotlivé omeškanie anuitných splátok ku dňu poslednej čiastočnej úhrady určenej v tejto listine, teda ku dňu XX.XX.XXXX vo výške 149,34 EUR. Položka „Úroky na účte ČR“ eviduje výšku riadnych úrokov a úrokov z omeškania od momentu poslednej čiastočnej úhrady do momentu vyčíslenia, teda za obdobie od 23.03.2015 do 30.06.2018 vo výške 715,84 EUR. Žalobca si tak uplatňuje sumu 865,18 EUR ako dlžné úroky z istiny do 30.6.2018

20. Z výpisu z kalkulačky pre výpočet RPMN vyplýva, že pri výške úveru 1.000,- EUR, výške splátky 28,- EUR, a počte splátok 72 výška RPMN bola 30,24%.

Právny stav

21. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len Obchodný zákonník alebo ObZ) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 ObZ ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 ObZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 ObZ ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvárania zmluvy (ďalej len ,,Zákon“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
a) druh spotrebiteľského úveru,
b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny
n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

23. Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvárania zmlúv (ďalej len ,,Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 8 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 8 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznámi obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

25. Podľa § 3 ods. 1. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len ,, Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Posúdenie veci súdom

27. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

28. Aj napriek tomu, že v danej právnej veci bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

29. Do 01.04.2015 v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere je daná dôvodnosť aplikácie a použitia ustanovení Občianskeho zákonníka pred ustanoveniami Obchodného zákonníka výhodnosťou ustanovení Občianskeho zákonníka v prospech spotrebiteľa, a teda ani do uvedeného dňa nie je v prípade spotrebiteľských úverových zmlúv vylúčená aplikácia Občianskeho zákonníka. Tento príkaz zákonodarcu súd nemôže nerešpektovať a ani ho vo svojej rozhodovacej činnosti opomínať. Práve pojem výhodnosť pre spotrebiteľa je pre súd určujúci pre aplikáciu konkrétnych ustanovení v právnom poriadku, pričom ustanovenia Občianskeho zákonníka sú nepochybne výhodnejšie pre spotrebiteľa ako ustanovenia Obchodného zákonníka.

30. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014). Súd poukazuje, že aplikácia § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka nie je vylúčená ani na právne vzťahy, ktoré boli založené pred účinnosť vyššie uvedenej novely Občianskeho zákonníka.

31. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

32. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

33. Na základe vykonaného dokazovania má teda súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanému pôžička vo výške 1.000,- EUR, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 72 splátkach vo výške po 28,- EUR mesačne. Žalovaný doposiaľ zaplatil sumu 517,68 EUR.

34. Žalobca žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu dlžnú istinu vo výške 874,37 EUR, dlžné úroky vyčíslené ku dňu 30.6.2018 vo výške 865,18 EUR, úrok vo výške 25,50 % p. a. zo sumy 874,37 EUR od 01.07.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 874,37 EUR od 01.07.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania.

35. Súd po dôkladnom preštudovaní listinných dôkazov dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver formou úveru považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o pôžičke absentujú údaje požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) j), a k) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

36. Súd je toho názoru, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje povinný údaj a to údaj o dobe trvania zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Gramatickým výkladom tohto ustanovenia súd dospel k záveru, že je potrebné rozlišovať pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti úveru“. V danom prípade sa nejedná o totožné pojmy. V predloženej zmluve o úvere je termín konečnej splatnosti vymedzený jasne a zrozumiteľne určením dňa 25.08.2019. Avšak zo žiadnych ďalších špecifikácii zmluvných podmienok nevyplýva, aká je doba trvania zmluvy. Pod pojmom doba je náležite rozumieť dlhší časový úsek, obdobie, ktoré sú ohraničené začiatkom a koncom. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úver musí obsahovať ako podstatnú náležitosť dobu trvania zmluvy, bolo povinnosťou žalobcu takúto dobu trvania zmluvy v zmluve o úvere uviesť. Pre úplnosť súd uvádza, že pojem „počet splátok v mesiacoch“, ktorý v zmluve o úvere je numeratívne vyjadrený číslom 72, nie je možné stotožňovať s pojmom „doba trvania zmluvy“.

37. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. K uvedenému súd zdôrazňuje, že v zmluve o úvere nebola výška RPMN uvedená správne, rovnako absentuje uvedenie všetkých predpokladov použité na výpočet RPMN.

38. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 32,08%, pričom pri výške úveru 1.000,- EUR a 72 mesačných splátkach vo výške 28,- EUR (výška splátky bez poistenia) mala byť RPMN vo výške 30,24% .
(výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky
https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitelsky-uver-rpmn-rpsn.php)

V zmluve je tak uvedená vyššia RPMN ako by mala byť, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa, pretože skresľuje údaje, ktoré sú porovnávajúcim meradlom pre ostatné produkty na trhu.

39. Tiež v zmluve o úvere neboli uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. K uvedenému súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto

je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údaji o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN.

40. V predloženej zmluve nie je tiež uvedená celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Celková výška nákladov žalovaného podľa zmluvy predstavuje sumu 989,85 EUR, avšak podľa jednoduchého prepočtu, ktorý súd vykonal, táto výška má byť 1.016,- EUR (= (72 splátok * 28,- EUR výška splátky) - 1.000,- EUR poskytnutý úver). Žalobca v predmetnej Zmluve drobným písmom uvádza len klauzulu s nasledovným textom: „Celkovú čiastku Úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom.“, no ani uvedeným žalobca neodstraňuje neurčitosť a nejednoznačnosť uvedeného údaju v zmluve týkajúceho sa celkových nákladov dlžníka. Uvedené konanie nemožno posúdiť inač ako nekalé, nakoľko žalobca ako veriteľ poskytol spotrebiteľovi nesprávne informácie o tom, aká bude hodnota jeho úveru.

41. Povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzatvorenia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo.

42. V zmluve je uvedený iba počet splátok, výška mesačnej splátky, dátum prvej platby 25.09.2013, dátum ďalšej platby k 25. dňu v mesiaci a dátum konečnej splatnosti úveru t. j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

43. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzatvorenia zmlúv medzi žalobcom a žalovaným bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačne, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termín splátok.

44. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

45. Súd poukazuje na ustálenú súdnu prax Krajského súdu v Prešove, podľa ktorého „pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice. Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku smernicu 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje

smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematického vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridržiaval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je neprípustný.“

46. Pre úplnosť súd poukazuje aj na iný názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyslovený v uznesení sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, na ktorý poukázal aj žalobca, podľa ktorého, „vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

47. Občianskoprávne kolégiom Krajského súdu v Prešove vyslovilo opačný názor vo svojom stanovisku, podľa ktorého „Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ,,sporné pravidlo“) obsahuje právo spotrebiteľa na uvedenie splátok istiny spotrebiteľského úveru ako aj splátok úrokov a poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva zodpovedá taký výklad sporného pravidla, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k poplatkom. Uvedené zákonné pravidlo sa deroguje s účinnosťou od 01.05.2018 novelou zákona č. 129/2010 Z. z. vykonanou zákonom č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Do nadobudnutia účinnosti uvedenej zmeny zákona nie je v súlade s princípmi súkromného práva docieliť ten istý derogačný efekt súdmi tzv. eurokonformným výkladom, pretože ten by:
- odporoval zákazu eurokonformného výkladu contra legem,
- odporoval by princípu právnej istoty,
- nebol by súladný ani s výkladom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, keďže Súdny dvor EÚ za euronekonformnú považoval a) len amortizačnú tabuľku a b) len vo vzťahu k istine.
Sporné zákonné pravidlo pritom predpokladá oveľa širší diapazón možnosti špecifikácie splátok spotrebiteľského úveru než je amortizačná tabuľka a než je len špecifikácia istiny. Navyše, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS predpokladá na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) údaje o splátkach, a to tak, aby transparentne bolo zrejmé, že tam nie sú uvedené tie poplatky, ktoré môžu byť v splátkach zahrnuté, ale do RPMN sa nezapočítavajú (čl. 19 ods. 2 smernice 2008/48/ES). Smernica taktiež výslovne predpokladá informovanie spotrebiteľov o špecifikácii splátok úrokov a poplatkov (čl.10 ods.1 písm. j/, príloha II., 2.). (pozri rozsudok Krajského súdu zo dňa 3.7.2018 , sp. zn. 21Co/86/2018)

48. Pri existencii protichodných názorov súdov vyššej inštancie súd konajúci v tejto veci sa priklonil k záverom, ku ktorým dospel Krajský súd v Prešove a ktorý odklon od rozhodnutia Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 3 Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a ustálil tak, že „princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno

použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné vyžadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov.“ (pozri rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/86/2018 z 3.7.2018)

49. V tejto súvislosti súd za nevyhnutné považuje poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 Zákona č. 129/2010 Z. z., kde je vyjadrená subsidiarita Občianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa).

50. Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotrebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatnosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

51. Pre úplnosť súd ešte dodáva, že žalobcovi by nemohol priznať ani nárok na poplatky, ktoré od žalovaného žiada vo výške 29,65 EUR. Jednak je zmluva o spotrebiteľskom úvere vyhodnotená ako zmluva bez poplatkov, a jednak výška poplatkov nezodpovedá výške uvedenej v sadzobníku. Dokonca za úkon - upozornenie pred výzvou poplatok vo výške 1,15 EUR sadzobník poplatkov žalobcu neustanovuje.

52. Žalovaný bol tak na istine pôžičky povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.000,- EUR, teda sumu, ktorá mu bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Zo strany žalovaného boli uhradené finančné prostriedky vo výške 517,68 EUR a teda nesplatená časť pôžičky je vo výške 482,32 EUR. Súd v tejto časti nárok žalobcu považuje za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, pretože uzatvorenú zmluvu o úvere súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil ako zmluvu bez úrokov a bez poplatkov.

53. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto si žalobca podanou žalobou uplatnil aj úrok z omeškania a to vo výške 5,05% ročne. Rozhodnou skutočnosťou pre určenie právnej úpravy je deň vzniku záväzkového vzťahu. Zmluva bola uzatvorená dňa 21.8.2014 teda v čase, kedy v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku. Preto súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy 482,32 EUR vo výške 5,05 % ročne od 30.10.2015, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády.

54. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania od 30.10.2015, to je po deň po dni doručenia oznámenia o zosplatnení úveru žalovanému, ktorý deň vyplýva z predloženej doručenky. Aj keď si žalobca uplatnil úroky z omeškania podľa žalobného petitu od 1.7.2018, teda po dni vystavenia aktuálneho stavu úveru, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania od 30.10.2015, lebo tieto úroky mal žalobca vyčíslené a zahrnuté do sumy 865,18 EUR ako aj úroky z omeškania za obdobie do vystavenia aktuálneho stavu úveru.

K trovám konania

55. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ,,CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 874,37 EUR s príslušenstvom. Súd žalobe čo do sumy 482,32 EUR s príslušenstvom vyhovel a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 55,16% a úspech žalovaného predstavuje 44,84%. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní úspešnému žalobcovi patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10,32% (55,16% - 44,84%). Súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a náhradu trov konania priznal v uvedenom rozsahu žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno v zmysle ustanovenia § 355 Civilného sporového poriadku podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.